RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

XIVe KAMER

A R R E S T

nr. 228.982 van 30 oktober 2014
in de zaak A. 212.854/XIV-35.712

In zake: Dany ROOSEBROUCK
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Peter Crispyn
kantoor houdend te 9030 Mariakerke
Mazestraat 16
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de stad BRUGGE,
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Bart Staelens
kantoor houdend te 8000 Brugge
Gerard Davidstraat 46, bus 1
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 20 juni 2014, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de korpschef van 28 april 2014 "waarbij verzoeker is gedetacheerd naar de regio noord met standplaats in het district St.-Pieters waar hij zal ingezet worden als teamcoach […] oorspronkelijk voorzien met ingang vanaf 01-05-2014 maar erna verlaat tot 12-05-14 middels nota van 08-05-14."

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota en een administratief dossier ingediend.

Auditeur Marijke Van Limbergen heeft een verslag opgesteld.

Met toepassing van artikel 90, § 1, vierde lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, is de zaak verwezen naar een kamer met drie leden.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 15 oktober 2014.

Kamervoorzitter Geert Debersaques heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Peter Crispyn die verschijnt voor verzoeker, en advocaat Laura Vanhee, die *loco* advocaat Bart Staelens verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Marijke Van Limbergen heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Verzoeker is hoofdinspecteur bij de politiezone Brugge.

3.2. Op 28 april 2014 beslist de korpschef om verzoeker, “in afwachting van de resultaten van het tuchtrechtelijk onderzoek, op 1/05/2014 te detacheren naar Regio Noord met standplaats in het district Sint-Pieters waar hij zal ingezet worden als teamcoach Regio”.

"Na onderhoud met de door [verzoeker] afgevaardigd en behoorlijk gemachtigde [syndicale] vertegenwoordiger" is de korpschef akkoord om de ingangsdatum van de detachering bij ordemaatregel te verplaatsen naar maandag 12 mei 2014. Tevens verwacht de korpschef tegen uiterlijk 8 mei 2014 om 12 hr. verzoekers schriftelijk verweersschrift.

3.3. Op 8 mei 2014 dient verzoeker een verweerschrift in.

3.4. Op [9] mei 2014 beslist de korpschef het volgende:

> "Ik heb kennis genomen van het verweerschrift dd. 08.05.2014.
> Ik verwijs evenwel naar de uitvoerige motivatie die vervat zit in de detachering bij ordemaatregel, die betekend werd aan [verzoeker].
> Daarbij heb ik zelfs gewag gemaakt over de lange en rijke dienstervaring waarover [verzoeker] als politiefunctionaris beschikt.
> Wat ik wel betreur is dat er duidelijk door [verzoeker] bijzondere ruchtbaarheid werd gegeven in deze aangelegenheid bij het personeel van de Lokale Opsporingsdienst. Dit blijkt uit het verweerschrift en zijn bijlagen.
> Daar waar de verdediging argumenteert "dat er ook zoiets bestaat als de perceptie die het volledig korps zal hebben op het gebeuren" wordt daardoor perceptie nog versterkt.
> Het is immers mijn betrachting om door de tijdelijke detachering bij ordemaatregel mij in staat te stellen om rust te brengen en te evalueren.
> Daarom besluit ik dat, rekening houdende met het uitstel ingevolge de vraag van de verdediging en het verweerschrift, de ordemaatregel ingang vindt op maandag 12 mei 2014.
> […]."

Deze beslissing vormt samen met de voormelde beslissing van 28 april 2014, de bestreden beslissing.

IV. Schorsingsvoorwaarden

4. Krachtens artikel 17, § 1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan de schorsing van de tenuitvoerlegging slechts worden bevolen onder de dubbele voorwaarde dat de zaak te spoedeisend is voor een behandeling ervan in een beroep tot nietigverklaring en indien minstens één ernstig middel wordt aangevoerd dat de nietigverklaring van de akte of het reglement *prima facie* kan verantwoorden.

V. Spoedeisendheid

Standpunt van verzoeker

5. Verzoeker voert aan, onder verwijzing naar de wetsgenese, van de vereiste van spoedeisendheid, dat aanknoping moet worden gezocht bij de vereiste zoals die geldt voor de gewone kortgedingrechter en dat het hierbij de uitdrukkelijke bedoeling van de wetgever is dat de Raad van State zich bij de invulling van het begrip spoedeisendheid laat leiden door de rechtspraak van de gewone rechter. Te dezen voert verzoeker aan dat hij als leidinggevende vanuit een gespecialiseerde functie wordt gedetacheerd naar een algemene politionele functie en dat, hoewel niemand volledig onmisbaar is, hij zich zorgen maakt over de weerslag van zijn afwezigheid op de dienst. Als iemand die enthousiast zijn functie uitoefent ondervindt hij persoonlijk nadeel bij gebeurlijke belemmeringen voor de dienst. Voorts voert verzoeker aan dat niet vaststaat hoe lang de korpschef de detachering zal willen handhaven aangezien geen termijn is voorzien, waardoor hij vreest voor een "verlies aan dienstige ervaring en voeling met de praktijk van het werkveld, die dagelijks evolueert". Verzoeker voert tevens aan dat de bestreden beslissing een ernstige morele weerslag heeft, waarbij hij er op wijst dat onder de "oude" rechtspraak inzake het moeilijk te herstellen ernstig nadeel in bepaalde omstandigheden het moreel nadeel werd aangenomen. Te dezen voert hij aan dat hem wordt tegengeworpen dat door zijn persoon en handelen de verstandhouding binnen de recherche "totaal verloren is". Dit plaatst verzoeker, volgens hem, "in de hoek waar de klappen vallen en brengt [dit] zijn professionele integriteit ernstig in het gedrang". De beeldvorming naar zijn collega's toe is duidelijk: verzoeker is het voorwerp van een klacht en de korpschef verwijdert hem. Hij wijst op de "selffulfilling prophecy"-aard ervan en meent, in deze context bekeken, te dezen dat het moreel lijden ingevolge de bestreden maatregel van een voldoende ernstige aard is om te voldoen aan de vereiste van spoedeisendheid. Bijzonderheid hierbij is volgens verzoeker, dat hij het "lijdend voorwerp is van een ingrijpende maatregel zonder dat er enig respect is geweest voor zijn meest elementaire rechten", waarbij verzoeker verwijst naar het aangevoerde middel betreffende de schending van de

hoorplicht. Verzoeker besluit dat het aldus ondraaglijk is te noemen om de gewone duur van de procedure te moeten ondergaan alvorens er een reactie komt op een beslissing die met een dergelijk flagrante inbreuk op rechtswaarborgen tot stand is gekomen.

Beoordeling

6. Overeenkomstig artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State moet het verzoekschrift "een uiteenzetting van de feiten [bevatten] die, volgens de indiener ervan, de spoedeisendheid verantwoorden die ter ondersteuning van dit verzoekschrift wordt ingeroepen". Hetzelfde is te lezen in artikel 8, 4°, van het procedurereglement kort geding van 5 december 1991. Dit houdt in dat het aan verzoeker toekomt aan de zaak eigen, specifieke gegevens bij te brengen die *in concreto* aantonen dat de zaak spoedeisend is, gelet op de gevolgen van een - voortdurende - tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

Voorts kan luidens artikel 17, § 1, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, een vordering tot schorsing worden gevorderd "op elk moment" en dus niet meer, zoals in de voorheen bestaande regelgeving, noodzakelijk in een enig verzoekschrift samen met de vernietiging. Met deze regeling heeft de wetgever precies de situaties willen verlaten waarbij "geen enkele bijzondere gebeurtenis vereist dat de Raad van State zich bij spoedeisendheid over de zaak die haar wordt voorgelegd uitspreekt" (memorie van toelichting, *Parl. St.* Senaat, 2012-13, nr. 5-227/1, 4). De spoedeisendheid "zal worden vastgesteld wanneer de verzoeker het resultaat van [de] procedure [ten gronde] niet kan afwachten om zijn beslissing te verkrijgen, op straffe zich in een toestand te bevinden met onherroepelijke schadelijke gevolgen" (memorie van toelichting, *Parl. St.* Senaat, 2012-13, nr. 5-227/1, 13). Bovendien mag een nieuwe vordering worden ingediend, indien die steunt op nieuwe elementen die de spoedeisendheid van deze vordering rechtvaardigen (artikel 17, § 2, derde lid, gecoördineerde wetten op de Raad van State).

Uit wat voorafgaat volgt, dat niet zal volstaan te stellen dat de doorlooptijd van een annulatieprocedure te lang duurt of dat het resultaat van een annulatieprocedure niet kan worden afgewacht.

7. De bestreden beslissing is een detachering bij ordemaatregel.

Een detachering in het belang van de dienst, waarvan niet wordt aangevoerd noch blijkt dat zij geschiedt met financieel weddeverlies, veroorzaakt in beginsel vanwege zijn voorlopige, tijdelijke en niet-tuchtrechtelijke aard, aan verzoeker geen schadelijke gevolgen of nadelen die van dien aard zijn dat verzoeker het resultaat van de procedure ten gronde hierdoor niet kan afwachten. Het komt aan verzoeker toe aan te tonen dat in zijn geval bijzondere omstandigheden ertoe nopen anders te oordelen en dat hij de tijdelijke detachering onmogelijk kan ondergaan in afwachting van de uitspraak ten gronde.

De enkele omstandigheid dat verzoeker van een gespecialiseerde functie wordt gedetacheerd naar een algemene politionele functie op zich, toont niet aan dat verzoeker in omstandigheden verkeert die van dien aard zouden zijn dat hij het resultaat van de procedure ten gronde hierdoor niet kan afwachten. Evenmin wordt zulks aangetoond door de enkele bewering dat hij zich zorgen maakt over de professionele weerslag van zijn afwezigheid op de werking van de dienst en dit los van de vraag of verzoeker de gebeurlijke belemmeringen voor de dienst ingevolge zijn detachering, wel nuttig ter adstructie van de spoedeisendheid kan aanvoeren.

Waar verzoeker stelt dat niet is bepaald hoe lang de korpschef de detachering zal handhaven, blijkt dat enkel de vraag naar de spoedeisende behandeling van het beroep tegen de bestreden beslissing voorligt. Deze bepaalt dat de detachering gebeurt “in afwachting van de resultaten van de lopende onderzoeken”. Reglementair geldt ze voor maximum zes maanden. Verzoeker toont niet aan dat zijn aangevoerd verlies aan dienstige ervaring en praktijkvoeling

van dien aard is dat hij hierdoor het resultaat van de procedure ten gronde niet kan afwachten.

Dat verzoeker, naar hij stelt, moreel zwaar getroffen wordt door de bestreden beslissing, is een gegeven dat refereert aan een nadeel dat verzoeker ingevolge deze beslissing kan lijden, maar hiermee is nog niet *in concreto* aangetoond waarom de aangevoerde morele en imagoschade van dien aard zou zijn dat een eventueel later tussen te komen vernietigingsarrest niet voldoende genoegdoening zou kunnen verschaffen, zodat hij aldus het resultaat van de procedure ten gronde niet kan afwachten. Voorts doet de referentie naar arresten van de Raad van State inzake de beoordeling van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel, geen afbreuk aan wat voorafgaat. Thans staat immers ter beoordeling van de Raad van State een andere wettelijke voorwaarde - de spoedeisendheid - waarvan de wettelijke draagwijdte niet gelijk is aan die van het "moeilijk te herstellen ernstig nadeel". Waar verzoeker voorts ter adstructie van het ondraaglijk karakter van het ondergaan van de ordemaatregel, verwijst naar het middel betreffende de schending van de hoorplicht, is de ernst van een middel geen element van spoedeisendheid. De gegrondheid - minstens de ernst - van de middelen en de spoedeisendheid zijn afzonderlijke voorwaarden.

Tot slot staat het gegeven dat de Raad van State zich bij de invulling van het begrip spoedeisendheid, aanknoping dient te zoeken bij de vereiste zoals die geldt voor de kortgedingrechter, er niet aan in de weg dat bij de invulling van het begrip spoedeisendheid rekening moet worden gehouden met de eigen omstandigheden van het objectief contentieux van de Raad van State (*Parl St.* Senaat, 2012-2013, nr.5-2271/1, 13).

Conclusie

8. Er is niet voldaan aan ten minste één van de voorwaarden gesteld in artikel 17, § 1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State die cumulatief vervuld moeten zijn wil een vordering tot schorsing worden toegewezen.

VI. Kosten

9. Wat de vraag van verzoeker tot toekenning van een rechtsplegingsvergoeding betreft, wordt de bijdrage in de betaling van de kosten bepaald in het arrest waarin uitspraak wordt gedaan over het beroep tot nietigverklaring.

BESLISSING

De Raad van State verwerpt de vordering.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van dertig oktober tweeduizend veertien, door de Raad van State, XIVe kamer, samengesteld uit:

Geert Debersaques,	kamervoorzitter,
Daniël Moons,	staatsraad,
Carlo Adams,	staatsraad,

bijgestaan door

Johan Pas,	griffier.

De griffier	**De voorzitter**
Johan Pas	**Geert Debersaques**